

MØDREGRUPPEN – NAJA, TRINE OG TILDE

Naja, Trine og Tilde er i mødregruppe sammen og deler her deres erindringer om deres egne mødre, og ikke mindst deres erfaringer som mødre anno 2017. Interviewet er foretaget i forbindelse med 2017 Aarhusianeres indsamlinger af erindringer om "Min mor".

Interviewet af Laura Thygesen og Carina Stobberup, Aarhus Stadsarkiv, den 13. maj, 2017

VI KAN LIGE STARTE MED AT HØRE, HVEM I ER, OG HVOR I KOMMER FRA

Jeg hedder Naja, jeg er vokset op i Højbjerg, og er 25 år.

Jeg hedder Trine, jeg er vokset op i Ry, og jeg er 29 år.

Jeg hedder Tilde, og jeg er vokset op lidt hid og did i Østjylland. Jeg har boet i Skanderborg, og ved Horsens, og jeg er 37 år.

ER JERES MØDRE SÅ FRA AARHUS?

Naja: Nej, min mor hun er fra Sjælland, fra Allerød. Da hun så skulle til at studere, flyttede hun til Jylland. Her mødte hun min far, og så endte hun med at blive i Jylland. Den historie har man jo hørt før!

Trine: Min mor er fra en lille by, der hedder Toustrup Stationsby, som også ligger i Østjylland. Hun boede på en gård, og så mødte hun min far i Ry, og så blev de kærestepar og flyttede dertil. Så de har kun rykket sig inden for en radius af 60 km.

Tilde: Min mor er oprindeligt fra Skanderborg, og har boet i Aarhus i mange år som studerende. Min mor og far mødte hinanden her i Aarhus, og så flyttede de så på landet, da jeg var ét år gammel.

HVAD ARBEJDER JERES MØDRE MED?

Naja: Min mor er sygeplejerske, så hun kender til det der med at skrive ble, bare på andre. Men det er jo samme teknik!

Trine: Min mor er uddannet pædagog og hun arbejder som dagplejepædagog.

Tilde: Min mor er faktisk uddannet fra Aarhus Universitet i Æstetik og Musik, men hun arbejder på et jobcenter som konsulent dér. Lidt sådan en socialrådgiverfunktion, men så alligevel ikke. Så laver hun også lidt coaching.

HAR I VALGT AT GÅ SAMME VEJ SOM JERES MØDRE?

Naja: Nej, jeg er uddannet jurist. Min far jurist, så jeg gik så i hans fodspor. Min bror har så valgt at blive sygeplejerske, så det er lidt omvendt.

Trine: Jeg er cand.mag. fra Aarhus Universitet i Religionsvidenskab og Dansk, så jeg er heller ikke gået i min mors fodspor. Men jeg tror, at hvis ikke det havde været fordi, der lå en eller anden konsensus om, at man skulle tage en universitetsuddannelse dengang, så ville jeg egentlig godt have været pædagog, hvis jeg skulle vælge i dag.

Tilde: Jeg er uddannet pædagog.

VAR JERES MØDRE ALENE OM AT TAGE BARSEL, ELLER VAR JERES FÆDRE OGSÅ MED?

Naja: Min far var arbejdsløs på det tidspunkt, så han var meget inde over det. Jeg husker ham meget fra min barndom.

Trine: Det var også meningen, at min far skulle være arbejdsløs, for de havde lige købt et hus, som skulle renoveres. Men så blev han sendt i aktivering, så han kunne ligeså godt finde et job! Han havde faktisk ikke rigtigt noget barsel, men han mødte altid sent på arbejde, så jeg kan huske de lange formiddage, vi havde sammen, inden jeg blev afleveret i institution.

Tilde: Jeg ved det ikke helt. Jeg tror faktisk også, at min far var arbejdsløs. Det var han en stor del af min barndom, altså selvalgt arbejdsløs.

Naja: Barsel var også kortere dengang. Jeg mener, at jeg blev sendt i vuggestue, da jeg var et halvt år gammel.

Trine: Ja, det gjorde jeg også. Dagpleje efter fem måneder, og vuggestue derefter.

Tilde: Min mor var studerende, dengang hun fik mig. Der tror jeg også, at tiden var lidt en anden, så man kunne godt lempe lidt på nogle ting, og planlægge det anderledes.

ER DET NOGET, I HAR TÆNKT OVER I FORHOLD TIL JERES BARSEL?

Naja: Altså, jeg tager indtil januar, og så tager min kæreste en måned derefter. Han er lige startet som advokatfuldmægtig, så det er måske lidt svært for ham at lægge ud her fra starten. Så han tager en måned til januar, så jeg kan starte på arbejde dér. På hans arbejde skal han være ansat et år, før han kan få barsel med løn.

Trine: Min kæreste er også lige blevet færdiguddannet, så det afhænger lidt af, om han har et arbejde til den tid, for så er det måske muligt at tage noget barsel sammen. Men ellers bliver det mig, der tager det hele. Det er lidt usikkert lige nu, men han vil gerne tage så meget som muligt.

Tilde: Min mand han havde jo de første 14 dage, og det har man jo som regel. Så skal han have barsel i slutningen af min barsel, og der tager han seks uger. Så vi overlapper hinanden og får en måned sammen. Så tager han de sidste 14 dage, hvor vi forventer, at hun skal starte i daginstitution og så starter jeg på arbejde.

HVAD ER JERES TIDLIGSTE ERINDRINGER OM JERES MØDRE?

Tilde: Der er jo lidt svært at vide, om det er noget, man har set på billeder eller har fået fortalt. Jeg kan i hvert fald huske, da jeg fik min lillesøster. Jeg gik i børnehave, og min mor og far kom derhen, hvor jeg så skulle vise hende frem i min børnehave.

Trine: Jeg kan i hvert fald huske, at da min mor var gravid med min lillesøster, der var hun rigtig syg og kastede sindssygt meget op. Min far arbejdede aftener, så vi var alene hjemme. Så skulle hun lave mad til mig, og det var bare rigtig dårligt, for hun kunne jo slet ikke overskue det.

Naja: Jeg kan mest huske episoder, hvor jeg fik skældud. Ligesom dengang jeg rev alle radiserne op i børnehaven, hvor min mor kom og hentede mig. Så var der ballade!

ER DER NOGLE SÆRLIGE TING I HUSKER? MÅSKE EN SPECIEL MÅDE, JERES MØDRE HAR VÆRET PÅ?

Naja: Når hun hentede mig tidligt, var det træls. Enkelte gange var man måske midt i en megagod leg, så kunne det godt være ret irriterende.

Trine: Jeg blev også hentet ret tidligt. Min mor arbejdede også i børnehave på det tidspunkt, så jeg var aldrig den sidste til at blive hentet. Jeg blev afleveret sent og blev hentet tidligt. Så jeg havde nogle eftermiddage med min mor.

Tilde: Jeg kan huske, at min mor har brugt rigtig meget musik. Altså sunget meget og lavet sange med fagter, så det har været en rigtig stor del af min barndom. Hun kommer også fra en musikfamilie, så hun har brugt det rigtig meget i min barndom, og det har jeg også selv taget med i forhold til min egen

datter. Jeg synes, at det er en rigtig god måde at få kontakt på, og det har givet rigtig god mening i forhold til min egen opdragelse.

Trine: Det kan jeg også nikke genkendende til, og det var ikke lige min far der var med dér. Det var faktisk mest min mor, der har sunget. Min far kunne kun "Jeg Ved En Lærkerede". Men min mor, hun var jo nærmest en omvandrede sangbog, fordi hun kunne alle de her børnesange.

Naja: Min far sang kun "Solen Er Så Rød Mor".

HAR I ALLE SAMMEN VÆRET I INSTITUTIONER, FRA VUGGESTUE, TIL BØRNEHAVE OG SÅ SKOLE? ELLER HAR I HOLDT PAUSER?

Tilde: Jeg har holdt pause. Jeg gik i dagpleje herinde i Aarhus, og så flyttede vi på landet. Der havde min mor og far haft en eller anden idealistisk drøm om, at der passede man børn selv, og at det var sådan noget med, at man passede hinandens børn og gik ind til hinanden. Det var det så ikke helt i virkeligheden, og så blev jeg jo meldt ind i en børnehave.

Trine: Jeg var også først i institution. Jeg kom først i dagpleje, så senere i vuggestue og så i børnehave og SFO.

DER ER JO EN MASSE DEBAT OM, AT MAN OVERHOVEDET SKAL HAVE SINE BØRN I INSTITUTION. ER DET NOGET I HAR TÆNKT OVER?

Naja: Jeg synes jo, det er positivt at gå i institution, for man lærer jo at omgås andre, og f.eks. lære at vente, til det bliver ens tur. Jeg har ikke selv haft nogle dårlige oplevelser med det. Men det måske et problem, hvis man bliver hentet rigtig sent, men det har jeg jo ikke selv prøvet.

Trine: Jeg har selv arbejdet i institution i mit sabbatår, og har egentlig et rigtig godt billede af dem. Min mor arbejder jo også som dagpleje. Men jeg vil helt klart også forsøge at hente hende tidligt, så det ikke bliver sådan en 8-17 dag mit barn får. Måske kan det blive en 8-15 dag, hvis det er muligt.

Tilde: Jeg er jo ret farvet, fordi jeg selv arbejder i en daginstitution, men jeg synes jo også, at det er positivt. Jeg synes på nogle måder, at det også bliver for ensidigt, fordi for nogle børn er det barskt at være i institutionen fra åben til luk. Men i min hverdag ser jeg meget få af sådan nogle børn, så jeg tænker, at det er en lille bitte gruppe, det handler om.

Jeg vil helt klart også have min datter i daginstitution, for jeg synes, ligesom Naja siger, at det er med at gøre dem til en del af et fællesskab, og alle de sociale kompetencer de får, bliver udviklet på en meget,

meget bedre måde. For man kan jo godt have sit barn derhjemme og prøve at øve de ting, men det er bare lidt mere "survival of the fittest", når man er i en institution med jævnaldrende børn. Der er lige vilkår, og også i forhold til relationer synes jeg, at det er meget vigtigt. Så jeg vil helt sikkert have, at det bliver i en daginstitution og ikke i dagpleje, men det er jo også det, jeg kender og kan forholde mig til. Jeg er også omgivet af nogle rigtig dygtige pædagoger, der er gode til at varetage den opgave.

Det er jo sådan vores samfund er i dag; man kan jo ikke både gøre karriere og samtidig være fuldtidsmor, så selvfølgelig kan man diskutere det der med at sætte børn i verden, for så at lade dem blive passet af nogle andre. Men det er nu engang sådan vores samfund er blevet, og jeg tænker da egentlig, at der kommer nogle vældig fornuftige børn ud af det alligevel.

HAVDE I EN FORNEMMELSE AF, AT I BRUGTE JERES MOR EKSTRAORDINÆRT I FORHOLD TIL FØR I BLEV GRAVIDE OG FIK BØRN?

Naja: For mig var det først efter, jeg havde født. Hun kommer nærmest hver dag, efter hun har fået fri fra arbejde, og lige tager hende her et par timer, så jeg kan lave andre ting. Ikke så meget under graviditeten, for der havde jeg travlt med at skrive speciale. Jeg havde også en meget nem graviditet, så der var ikke rigtig noget. Men nu bruger jeg hende rigtig meget og det er jo win-win! Hun får lige så meget ud af det, som jeg gør. Det er også et andet forhold, man får til

sin mor, når man selv bliver mor. Det er ret fedt at opleve det, så nu kan jeg gå og savne hende også.

Trine: Jeg har altid haft et ret tæt forhold til min mor, og vi har altid snakket meget sammen i forhold til andre. Men jeg kan mærke, at efter Agnes her blev født, så er det meget hende, det handler om, når vi snakker sammen, og det er jo også rigtig godt. Min mor vil hende rigtig gerne, og jeg vil jo også have, at hun bliver en del af Agnes' liv. Så hun kommer i hvert fald på besøg én gang om ugen.

Men også hvis man er i tvivl om noget; man kan jo hurtigt få input mange forskellige steder fra, så det kan være svært at holde fast i sine egne intuitioner omkring, hvordan man skal være omkring sit barn. Der kan man lige spørge hende. Men min mor kan ikke rigtig huske det! Hun husker jo kun, at jeg var et fantastisk barn, så jeg synes ikke, at jeg får så meget ud af at spørge hende. Men jeg ved, at jeg kan få en masse hjælp, når hun bliver de der 1-3 år gammel, for min mor er bare ekspert på det område, så det glæder jeg mig til. Der stoler jeg rigtig meget på hendes ekspertise!

Tilde: Jeg tror, at jeg er lidt den samme historie som Trine. Jeg har også været meget tæt knyttet til min mor, inden jeg selv skulle være mor. Jeg har da også brugt hende. Når jeg er kommet til læge, så har de spurgt: *"hvordan var det med din egen mor?"* og det havde jeg jo slet ikke fået spurgt om. Så der har jeg jo spurgt hende efterfølgende. Men min mor huskede det også bare som om, at det bare var dejligt det hele, og det er jo rigtig fedt. Men hun kunne jo ikke huske, hvis man konkret har spurgt ind til: *"hvor mange tissebleer lavede jeg om dagen?"*. Jeg kan også mærke, efter jeg er blevet mor, at det vækker rigtig mange minder fra dengang. Men også under graviditeten, da fik vi jo også snakket om nogle forskellige ting.

ER DER NOGLE BESTEMTE TING JERES MØDRE GJORDE, SOM I OGSÅ GERNE VIL FØRE VIDERE?

Naja: Jeg synes, min mor var ret god til at engagere sig, hvis jeg havde en hobby. F.eks. var jeg helt vild med at gå til gymnastik, da jeg var barn. Der endte hun med at blive hjælpetræner. Hun bakkede op om de interesser, man havde, og det synes jeg var fedt.

Trine: Hun har været god til ligesom at rydde op i vores liv. Hun har sat alt til side, og så har det været os, det handlede om. Både i forhold til fritidsaktiviteter, men også denne her ubetingede kærlighed, man altid har fået af sin mor. Den kommer jo helt automatisk. Man tilsidesætter jo alle sine egne behov for det her lille menneske. Men det med at engagere sig, hvis der er en hobby, det vil jeg helt sikkert tage med videre. Min mor har jo altid kørt os rundt til alle mulige steder, til håndbold og fodbold.

Naja: Min mor gik mig også altid i møde, når det var mørkt. *"Du skal ikke gå hjem alene, jeg går dig i møde!"*. Hun var lidt en hønemor!

Trine: Præcis! Min mor ville også altid have, at jeg ringede eller skrev, om jeg var kommet godt frem.

Tilde: Der er rigtig, rigtig mange ting i den måde, jeg er blevet opdraget på, som jeg gerne vil føre videre. Jeg ser meget op til den måde, min mor har gjort det på. Jeg synes, hun har været en rigtig god mor. Det er både i forhold til, da vi var små med alt musikken. Vi har også lavet enormt mange ting sammen som familie. Vi skulle både passe ind i det liv, de levede, men det var også meget i børnehøjde.

Vi har også brugt Aarhus rigtig meget. Vi flyttede jo, men havde stadig rigtig stor tilknytning til Aarhus, og brugte de forskellige kulturtilbud, der var her i byen. Det er også grunden til, at jeg har fundet tilbage hertil, da jeg blev voksen. Det synes jeg er vigtigt, det at lave ting sammen som familie. Så synes jeg også, at hele hendes tilgang til det, med at være forælder, at se sit barn. Altså, vi er tre søstre og vi er meget forskellige, men hun kunne finde ud af at rumme os alle tre. Hun behandlede os ens, men så alligevel behandlede hun os forskelligt, alt efter hvad for en person man var. Den tilgang synes jeg har været meget inspirerende.

Trine: Det har jo både været min mor og far. De har altid stolet på os. Jeg har aldrig fået at vide, at jeg ikke måtte ting, for de stolede på, at det jeg gjorde, var rigtigt. Det er også et kæmpe ansvar at give til et barn, men jeg tror også, det har været en kæmpe gave. Jeg har hele tiden selv skulle vurdere, hvor vidt det jeg gjorde, var ok. Der var jo gensidig respekt og tillid, også når jeg blev ældre og begyndte at gå ud. Der var der ikke regler på samme måde, som der var for de andre. Mine forældre spurgte *"hvad synes du er rimeligt?"* eller: *"hvornår synes du, det er rimeligt at du kommer hjem?"*. Man skulle selv lære at tage

stilling til de ting, og det tror jeg er noget, jeg virkelig tage med mig. Jeg har ikke haft behov for at gøre oprør eller misbrugt deres tillid.

HVAD MED MAD? ER DER NOGET JERES FORÆLDRE HAR GJORT, SOM I OGSÅ VIL GØRE?

Naja: Jeg tror, at der er mange flere muligheder i dag, i forhold til hvad min mor kunne give mig, da jeg gik over til grød. Der er i høj grad også meget større fokus på sundhed i dag, end der var dengang, så det tror jeg da, jeg vil tage til mig så vidt muligt. Noget med god næring og uden giftstoffer. Jeg tror ikke rigtig økologi var en mulighed dengang. Der var bare, det der var.

Trine: Jeg tror, jeg har ret mange idealer om, hvordan jeg selv kunne tænke mig, at det skulle være. Sådant noget som selv at lave grød og mos. Men nu må vi se, når vi når dertil, om det så kan lade sig gøre.

Tilde: Så er det jo også bare at tage det løbende, med hvordan man nu revurderer det.

MAN ER JO BLEVET SÅ MEGET MERE BEVIDST I DAG, MEN DET KAN JO OGSÅ GÅ HEN AT BLIVE LIDT HYSTERISK?

Trine: Jeg tror også bare, at man skal bruge sin sunde fornuft. Alt med måde. Den tror jeg også mine forældre har kørt. Men jeg ved faktisk ikke præcis, hvad de gjorde.

Naja: Jeg tror bare jeg fik hirsegrød og så toppede de det med noget æblemos.

Trine: Da jeg selv skulle lave hirsegrød gik det bare galt. Så det lader jeg min kæreste om!

Naja: Det også sjovt med mændene, der så gerne vil komme på banen.

Tilde: Ja, det er nok sjovere at lave mad end at stå for bleskift!

ER DET EN TING, I OPLEVER, AT MAN GERNE VIL DELE OPGAVERNE MERE MED FADEREN, MEN DET KAN VÆRE LIDT SVÆRT I STARTEN I FORHOLD TIL BIOLOGIEN?

Naja: Jeg kan i hvert fald mærke, at min kæreste glæder sig til, at han kan give hende mad. Han synes, det ser så hyggeligt ud når jeg ammer. Han kan nærmest begynde at græde over det, for han synes, det er noget af det smukkeste, han nogensinde har set. Så det glæder han sig hvert fald til!

Trine: Det bliver jo meget moren, der er på det første seks måneder – også om natten. Der er jo ingen grund til, at vi begge er oppe, når det er mig, der skal

give mad. Så er det bedre, at han har overskud om dagen. Men man prøver da at dele så meget man kan. Når han kommer hjem, så har jeg da et behov for at give hende videre, og jeg tror da også, at han har et behov for at være sammen med hende.

Tilde: Jeg tænker, at det jo egentlig kun er amningen, der adskiller det. De andre opgaver kan faren jo godt varetage. Amningen er en stor del, men der er jo også så meget andet. Det gjorde de også noget ud af, da jeg

gik til fødselsforberedelse. Man skulle til at tænke på faren som en, der godt kunne have rigtig mange funktioner på lige fod med moren. Det synes jeg, har været rigtig fedt, at fagpersoner også har været meget OBS på, fordi ellers kan det risikeres, at der kommer et lidt gammeldags syn på det.

Hjemme ved os er min mand meget indover, og så snart han kommer hjem fra arbejde, så forsøger han at varetage alle de funktioner han kan. Det er jo fedt, for det er lige så vigtigt, at hun også får en tæt relation til ham. Jeg kan se, at når han har været hjemme i weekenden, hvor meget de ekstra timer betyder for ham. Det er også blevet mere acceptabelt, at manden gerne må være lidt blød og varetage de bløde værdier. Det er ikke så stort et tabu, som det måske har været tidligere.

Naja: Nej overhovedet ikke. Under fødslen, synes jeg da også, at min jordemoder var meget OBS på, at han skulle være med, og klippe navlestrengen og det hele. Så er man også meget mere fælles om hele oplevelsen.

Trine: Det bliver ligesom mere et fælles "projekt" hele vejen igennem, også i forhold til at få amningen op at køre. Man bliver bakket op, selvom det er hårdt i starten. Det er også Simon, der putter om aftenen, for efter jeg har ammet, så har han jo den opgave at få hende til at sove og vugge hende. Man får fordelt

opgaverne og det er også lidt mere hyggeligt. Så allerede dér får han en sindssyg vigtig rolle i hendes liv. Jeg vil i hvert fald ikke kunne undvære det.

Tilde: Det er vel også vigtigt ikke at føle, at man lige så godt kunne klare det selv. Man er jo ligesom to om det, i hvert fald i vores tilfælde. Det er faktisk rigtig fint, at man føler, at man er afhængig af sin mand.

Naja: Det er også de fysiske lege hendes far tager sig af.

HVAD TÆNKER I ER DE STØRSTE FORSKELLE I FORHOLD TIL JERES MØDRE OG MØDRE I 2017?

Tilde: Jeg tror, at det er alt den lettilgængelige information, vi nemt kan søge. Vi skal nok tage stilling til flere ting, og filtrere meget mere end de skulle. I dag kan man jo bare "google" alt. Jeg tror, at man skulle tage den lidt mere oppefra og ned dengang. Der kunne man bare ringe til sin læge, eller man kunne spørge sin mor. I dag er det noget helt andet. Det kræver noget andet af en som mor i dag, at være i stand til at sortere i alt det, man bliver præsenteret for.

Naja: Men det er jo stadig lige så hårdt. Min mor kan jo godt huske, at hun ikke sov og dårligt nok kunne huske sit eget navn, så på den måde er det jo lige så hårdt. Så var der også forskellen, at hun var på arbejdsmarkedet, og det var hendes mor jo ikke. Der var måske mere hjælp at hente, end der er i dag.

SIDEN VI HAR LAVET DETTE INTERVIEW HER OP TIL MORS DAG, ER DET SÅ EN DAG I HAR OPLEVET, JERES MOR GIK OP I?

Naja: Ikke da jeg var barn, nej. Men jeg kan da mærke, at nu vil jeg hellere gøre lidt mere ud af det. Måske købe en buket blomster til hende, for man tænker jo på, hvor meget hun egentlig har gjort for en. Det går pludselig op for dig.

Tilde: Man har måske taget det for givet? Vi har gjort det i min familie, hvor vi var små, at det var min far, der stod for det. Men vi har altid givet min mor et eller andet, en tegning måske, hvor han så købte en buket blomster. Det er vi så blevet ved med, efter vi er blevet voksne. Det er jo ikke sådan, at vi holder en kæmpe fest, men lille påskønnelse har vi altid gjort noget ud af – både på mors og fars dag.

Naja: Min mor plejer at sige "*de andre 364 dage, det er barnets dag!*". Så kan jeg også huske, at hjemme ved os, så skulle min mor ikke lave aftensmad, for det gjorde hun hver dag, fordi min far ikke var så god til det.

Tilde: Min mor sagde, at hun hellere ville have blomster på hvilken som helst anden dag end Mors Dag!

ER DER SPECIELLE STEDER I AARHUS, SOM JERES MØDRE HOLDT RIGTIG MEGET AF?

Naja: Vi voksede op med hund, så vi var rigtig meget ude i Marselisborgskoven, Moesgård og Ørnereden at gå tur. Det var tit om eftermiddagen og i weekenden. Vi har brugt naturen og vandet rigtig meget, da det jo er så tæt på. Det tror jeg, vi skal være glade for.

Tilde: Min mor og far havde en stamcafé, mens vi stadig boede i Aarhus. Der kørte ikke biler, og de har fortalt, at jeg har løbet meget rundt på brostenene og leget, mens de drak kaffe. "Huset" har de også brugt meget, hvis de ville arbejde i læder og forskellige kreative ting. Så "Café Drudenfuss" og "Huset" er nogle ting i Aarhus, som jeg forbinder med min mor.

Trine: Mine forældre boede på Trøjborg i mange år, inden de fik mig. Så jeg har et særligt forhold til Trøjborg og skovene deromkring, især Riis Skov. Det er noget, jeg forbinder meget med dem.

ER DER NOGLE STEDER I AARHUS, ISÆR I FORBINDELSE MED AARHUS2017, SOM I ER SÆRLIGT GLADE FOR, OG SOM I VIL BRUGE EKSTRA MEGET?

Naja: Lige her på Dokk1, der er virkelig gode ammerum og lænestole. De er guld værd! Man finder hurtigt ud af, når man går rundt i byen, hvor der er godt at amme. Salling er f.eks. bedre end Magasin. Her på Dokk1 er der lænestole, café og andre faciliteter.

Tilde: Aarhus er også sådan en by, hvor der er mange der bor, indtil de flytter væk med deres familie. Vi har da også snakket om, at det var noget vi skulle. Men så kom Dokk1, og der er bare så mange andre fede kulturtilbud for børnefamilier i Aarhus, så jeg tænker, det næsten er synd at flytte herfra. Både her på Dokk1 og nede på Godsbanen, men det skal jo så fjernes, har jeg hørt. Men dernede ved Institut for (X), det synes jeg bare er det fedeste sted. Hvis man går bare 5-10 år tilbage, så var Aarhus lidt fesent. Der var bare ikke særligt meget kultur i denne her by. Jeg synes godt nok, der er sket rigtig meget, hvor jeg tænker, at det er en rigtig fed by at have børn i. Det er børneområder, skov og strand. Det er en storby, men den er stadig overskuelig,

så det er også en børnevenlig by, og jeg kunne godt tænke mig, at mine børn skulle vokse op her.

Transskribering: Janni Stensgaard, Aarhus Stadsarkiv